מדשן ביתך

יוצא לאור על ידי תלמידי ישיבה גדולה קוידינוב בני ברק
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
גליון מורחב לרגל יומא דהילולא קדישא של כ"ק מרן מוהרחה"ד זיע"א
גליון י"א פרשת דברים תשע"ח לפ"ק

זמני השבת

עיר	הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
ירושלים	19:08	20:24	21:01
בני ברק	19:24	20:27	20:57
אשדוד	19:24	20:27	21:01
חיפה	19:16	20:28	20:58

אבוא ביתך

<u>שר וגדול:</u>

בליל שבת קודש, השבת בה קראנו על הסתלקות אהרן הכהן, אבדה בני ברק, ואבד עם ישראל, איש צדיק ונשגב, הרב רבי שריה דבליצקי זצ"ל.

רשימה קצרה זו לא באה להספידו ולתארו. בשביל זה צריך לחבר ספר. רק כמה נקודות שהאירו מאישיותו הכבירה. הקשר הכאילו "מקרי" לפטירת אהרן רודף שלום בלט בו. התרחק מכל מחלוקת וריח מחלוקת. כשפרצו מחלוקות ציבוריות ידועות, וכל הציבור היה כמרקחה עשה הוא את עצמו נאיבי, כאילו אינו מבין מה שקורה והגה לא יצא מפיו, למרות שהיו לו דעות מוצקות בנושאים האלה.

רבינו זצ"ל לא היה שייך לשום חוג ושום מגזר. הוא היה שייך בלתי לה' לבדו. ומשכך היה שייך לכל, לגלה, לקבלה, למוסר ולחסידות. אף כי היה ליטאי מובהק במוצאו ובישיבות בהם למד, הכיר את ערכה של החסידות וצדיקיה ושאב ממנה אל קרבו. מי שמחפש את האמת באמת מגיע אליה מכל מקום.

פרק מיוחד בעבודת הקודש היתה תפילתו. היה לו מנין ותיקין, והוא עצמו התחיל מוקדם מאד, בסדר הקרבנות ובפסוקי דזמרה. כל מילה ומילה נאמרה בנעימה והטעמה. זו היתה מתיקות ממש לשמוע את רינתו ותפילתו. תמיד זה נשמע חי ורענן. זכה האיש לשני שולחנות. אביו השאיר לו נכסים רבים אך הוא הפנה עורף לרכושו, ובתורתו הגה יומם ולילה. גם כבוד ופרסומת היו רחוקים ממנו. חתימתו מעולם לא התנוססה, לא על הקירות ולא בעיתון. רק הסכמות על ספרים יצאו מתחת ידו. הוא עצמו עשרות ספרים חיבר והדפיס, אך אף פעם לא התפרסמה מודעה על יציאת ספר לאור, הספר לא נועד לצבור רווחים, או לעשות שם, הספר נועד לקדש שמו יתברך, ולמי שהוא צריך להגיע, הוא כבר יגיע.

עם כל בקיאותו הייחודית בהלכות המעשיות, ושליטתו בנושאים לא מבוקשים, כמו זמני ההלכה, היה מודה על האמת. הוא חיבר גם לוח לזמני ההלכה לפי מסקנותיו ותצפיותיו בבירור העניינים. הלוח התנוסס בבתי מדרש רבים. לימים, חיבר אברך אחר עוד לוח, אברך זה ערך תצפיות ארוכות ובנקודה מסוימת הגיע למסקנה אחרת מהכתוב בלוח של הגרש"ד. רבינו העניק לו הסכמה נלהבת ובה כתב בטילים פשוטות, גם בלוח שחיברתי אני ישנו אי דיוק.

עניו ושפל ברך היה האיש, הליכתו ודיבורו המדודים והשקולים השרו סביבו יראת כבוד, אך בליבו פנימה רך היה כדונג. גם לילדים קטנים האיר פנים כמו סבא טוב. קרה פעם שבמנין שלו עמד מאחוריו מתפלל, שהמשיך בשמונה עשרה כשרבינו כבר סיים. עמד רבינו על עומדו והמתין כדין. משסיים הלה, ניסה להתנצל, אך מיד היסה אותו רבינו בתנועת יד נמרצת, כאומר: עזוב שטויות.

נהג רבינו כמבואר בשולחן ערוך ללמוד החל מפורים הלכות פסח. בשחרית פורים אחר התפילה, הקריא את שתי ההלכות הראשונות וכך כל יום עד פסח. אירע שבלימוד הלכה מסובכת התקשה רבינו בדברי המשנה ברורה. אברך שמידי פעם השתתף במנין הותיקין, אשר הכיר את הנושא, אמר לו כי הדברים מתבארים לפי המ"ב בהמשך הסימן. ביקשו רבינו להצביע היכן, ועכה כי אכן כן הדברים. מאז כל אימת שהלה נכנס לבית מדרשו, היה רבינו מתרומם לכבודו. לקיים מה ששנינו – הלומד מחבירו פרק אחד או הלכה אחת וכו'.

הליכותיו של רבינו היו כולם תורה. אם אמרו חכמים שלא יהיה הילוכך של שבת כהילוכך של חול, היה אפשר לראות זאת על צורת הליכתו. אחד משומעי לקחו שאל אותו פעם, בשבת מברכין אב, מדוע אמר בברכת החודש – "מנחם אב". רבינו פתח פיו בחכמה ושפך שרשרת מקורות לצורת אמירה זו. גם ענין כה פשוט תורה היא.

בתבונתו כי רבה ידע לשלב ולאחד את דקדוקיו ההלכתיים עם התנהגותו הקבלית, מבלי שאחד יהיה על חשבון השני. יחדיו יהיו תמים. וגם זה מחיפושו האמיתי את האמת האמיתית.

רבינו היה צם את כל הצומות הנוספים, בה"ב, יום כיפור קמן, וה' דשובבי"ם ועוד ועוד. גם כשהזקין ועבר את הגבורות עוד התמיד בהם. הוא אף ייסד מנין מיוחד של מתענים למנחה עם אמירת סליחות, קריאת ויחל וברכת כהנים כככל תענית. כמו כן במנין זה תוקעים בשופרות בסליחות לפני כל אמירת י"ג מידות. את הנסים ההלכתי להנהגתו זו כתב בקונטרס מיוחד. במשך הזמן התלקטו למנין זה רבים וטובים הממלאים אולם מלא.

דמותו האצילית תחסר הרבה מאד לאלו שהסתופפו בצלו. וגם לאלו שלא הכירו אותו, ברור שעבודתו הקדושה הקרינה אליהם. הסתלקותו בתשעת הימים מזכירה מיד את מאמרם ז"ל, קשה מיתת צדיקים כשריפת בית אלוקינו. אך יחד עם זה אמרו, מה פרה אדומה מכפרת אף מיתת צדיקים מכפרת, נזכה נא, איפוא, לכפרה ולמים טהורים, ורוכב ערבות שש ושמח בבוא אליו נפש נקי וצדיק, ומשמחתו ישפיע עלינו להפוך הימים האלו לששון ולשמחה. (נכתב ע"י הגה"ח ר' שמואל טייכנר שליט"א)

מכתבים למערכת

לכבוד מערכת הגליון החשוב "מדשן ביתך"

באתי בזאת בשורות אלו להביע מעט מהערכתי הרבה לגליון הנפלא שיוצא לאור ע"י ישיבתנו הקדושה, את דברי אפתח בהערה קצרה, על אשר נכתב בגליון לפני שבועיים ע"י הבה"ח משה גנזלר ני"ו אשר מפאר את הגליון מדי שבוע בדברים נפלאים – מתוקים מדבש כמתיקות הכותבם, בדבריו הוא דן בדין "תעשה ולא מן העשוי" ותוקר בגדר הפסול – האם הסכך נידון כסכך פסול מכיון שחסרה בו עשייה בכשרות, או דלמא הסכך מצד עצמו כשר אלא שחסרה בו עשייה אשר הוא מתנאי ההכשר בסוכה, והנפק"מ בחקירה זו – הביא מבעל שבט הלוי, באופן שעל הסוכה יש סכך כשר ומעליו מונח הסכך שלא הייתה בו עשייה, דאם נאמר שהסכך נידון כפסול א"כ הסוכה פסולה כדין סכך פסול שמונה על סכך כשר, אבל אם הסכך נידון ככשר אלא שחסרה בו עשייה באופן זה תהא הסוכה כשרה כי הסכך התחתון הייתה בו עשייה כדין, עכתו"ד.

אולם בעניי אני תמה על הדברים, כי אף אם נאמר כהצד השני שהסכך מצד עצמו כשר רק שחסרה בו עשייה, אבל מכיון שסוף סוף הסכך שמתחתיו אינו מיצל על הסוכה שהרי יש סכך אחר מעליו א"כ כיצד יתכן שהסוכה כשרה, וה' יאיר עינינו בתורתו.

ועתה אענה ואומר – מה נעים ומה יקר גליון זה שיוצא לאור מדי שבוע ובו מאמרים יקרים מפז מפרי עטם של בחורי ישיבתנו הקדושה, מאמרים מחכימים בעומק העיון בסוגיות הגמ' ובליבון דרכי העבודה והחסידות, מבין כותלי הגליון ניתן להכיר ולנשום את אוירת אהבת תורה ויראת שמים הנושבת תמיד בישיבתנו הקדושה בעזרתו יתברך.

וכאשר יוצאים אנו בס"ד לימי בין הזמנים נשים לב ומת, בל נשכח מי אנחנו ולהיכן אנחנו שייכים, וגם אם בידינו וברגלינו נצא לתור את הארץ ולגור בד' אמות חדשות באר"י ... אך העיקר שאת הראש נותיר במקומו, היכן שרק נהיה ומה שרק נעשה – לא נאבד את הראש – נשאיר אותו מרומם – זך ונקי להיות כלי קיבול לתורה ועבודת הבורא בעז"ה.

בברכה ובהערכה צבי טייכנר.